

عنوان مقاله:

پترولوژی، ژئوشیمی و کانی سازی درگرانیت ها و دایک های چیدر در جنوب غرب منجیل

محل انتشار:

دومین همایش ملی پترولوژی کاربردی (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

ابراهیم ناظمی - دانشجوی دکتری (پترولوژی)، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران شمال،

فاطمه قطب تحریری - دانشجوی دکتری (پترولوژی)، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران شمال، ایران، عهده دار مکاتبات

خلاصه مقاله:

توده گرانیتوئیدی چیدر به سن الیگوسن در جنوب غرب شهرستان منجیل واقع در کوههای طارم سفلی از توابع استان قزوین واقع شده است. از لحاظ پتروگرافی این گرانیتوئید دارای ترکیب گرانیت تا کوارتز مونزونیت با بافت گرانولار پیگماتیستی است، که بعضی نمونه ها بافت پورفیریک با خمیره دانه متوسط دارند. دایکهای کوارتزولیتی با بافت گرانولار آپلیتی سنگ میزبان گرانیتوئیدی را قطع کرده است. از دیدگاه ژئوشیمیایی نمونه ها روندی از سمت پراآلکان به سمت پراآلومین و متاآلومین نشان می دهند. ۲ نمونه در محدوده پراآلکان و سایر نمونه ها در محدوده پراآلومین و متاآلومین واقع شده اند و البته تمامی نمونه ها جزء سری پتاسیک محسوب می شود. در نمودارهای تمییز جایگاه تکتونیکی تمامی نمونه ها در محدوده بین گرانیت های داخل صفحه از نوع A 1 و گرانیت های قوس آتشفشانی واقع شده اند، که نشان دهنده پلوتونیسیم مرتبط با مناطق ریفتی درون قاره ای می باشد. هماهنگی روند عنصری و الگوی عناصر کمیاب بین سنگ میزبان گرانیتوئیدی و دایکهای نفوذ کرده در آن، نشان از منشأ مشترک آنها دارد. با توجه به مطالعات صورت گرفته روی توزیع عناصر و توان کانی سازی گرانیتوئید میزبان مشخص گردید که این گرانیتوئیدها از لحاظ کانی سازی عقیم اند.

کلمات کلیدی:

گرانیتوئید، دایک، کوارتزولیت، چیدر، طارم

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/346909>

